

2023 nyár, II.szám

Igazgatói köszöntő

Kedves Öregdiákok!

„Senki meg ne vessen ifjú korod miatt, hanem légy példája a hívőknek beszédben, magaviseletben, szeretetben, hitben, tiszta életben.”

Ezt az ígét választottuk a Pápai Református Gimnázium 2023/2024-es tanévének vezérigéjévé. Azt gondolom, hogy ha példákról, példa értékű emberekről beszélünk, sokunknak jut eszébe egy-egy tanárunk, vagy egy-egy diáktársunk. Nem fogok neveket sorolni, de azt hiszem, hogy generációtól függetlenül sokunkban ugyanazok a nevek kerülnének elő. A közös élményeken túl ezek a nevek fűzik még jobban össze az elmúlt majd harminc évben a pápai Alma Materben végzett öregdiákok közösségét. Isten iránti hálával jelenthetem, hogy az elmúlt tanév végén 53-an tettek sikeres érettségit, ennyivel bővült az öregdiákok száma.

A mostani tanévet több mint 84 új diákkal kezdtük, a teljes tanulói létszám pedig közel 400, akik közül 155-en kollégisták. Külön öröm, hogy a tanári karban már nyolcan vagyunk refis öregdiákok, és a szülői közösségben is egyre többen vannak, akik maguk is ide jártak.

Mozgalmasan indult ez a tanév, hiszem Pápán került megrendezésre a Kárpát-medencei református iskolák tanévnyitója, és átadásra került az új diákotthon épülete is, amivel egy jelentős korszak zárult le az iskola életében. Remélem a tanév többi részében is hasonlóan jó élményekkel gazdagodhatunk, és ebben nektek is részetek lesz, hiszen október 14-én mindenkit szeretettel várunk az öregdiák találkozóra. Kívánom, hogy ez a találkozó is jó példája legyen az összefogásnak, a hitnek és annak, hogy miért érdemes ma is a Pápai Református Gimnázium diákjának lenni.

Ferenczi Alpár

iskolaigazgató

(Végzés éve: 1997, osztály:B)

Alumni találkozó - 2023.10.14.

Kedves Öregdiákok!

Örömmel írom, hogy régi vágyunk válik valóra! Szeretettel hívunk benneteket 2023. október 14-én az Öregdiák találkozóra! Szeretnénk ezzel hagyományt teremteni és idéntől kezdve minden ősszel lehetőséget biztosítani nektek, hogy alma materünkben találkozhassunk.

A találkozót közös áhítattal kezdjük, mely után részletes tájékoztatót kapunk arról, mi változott a Refiben az elmúlt években. Ezt követően lehetőség lesz bejárni a felújított iskolaépületet és az új kollégiumot. Aki előre igényli, azokkal a menzán töltünk el egy közös ebédet. Délután lehetőséget kínálunk arra, hogy a Refi egy-egy termében osztálytalálkozót tartsatok. Késő délután egy közös bográcsozásra, kötetlen beszélgetésre hívunk benneteket a Refi udvarán. A további részleteket, infókat a regisztrációs űrlap elején olvashatjátok:

Ahhoz, hogy a találkozó megvalósulhasson, rátok és a ti segítségetekre van szükség! Sokan vannak, akik még nem hallottak az Öregdiák találkozóról. Kérjük, juttassátok el minél több volt refishez a hírt és a regisztrációs űrlapot! Bízunk benne, hogy sokan el tudtok jönni mindegyik végzett évfolyamból!

Szakács Gergely

(Végzés éve: 1999, osztály: B)

Jókay Alapítvány

Hálaadó ünnepség

Idén harminc éve már, hogy a Jókay Alapítvány Refis diákokat támogat. A hosszú évek alatt több mint 70 fiatal válhatott a nemzedékről nemzedékre fejlődő ösztöndíjasok tagjává.

Október 14 tehát nem csak az Alumni találkozóznak ad otthont, hanem a Jókay Család 30 éves fennállásának hálaadó ünnepségének is.

Az alapítvány szeretettel hívja ösztöndíjasait, támogatóit és az Alumni közösséget is az Újtemplomban 10-től 12 óráig, ahol felszólalnak volt Refisek, majd egy hálaadó áhítat után szeretetvendégségre várja a résztvevőket.

Birkás Zsófia

igazgatóhelyettes

(Végzés éve: 2015, osztály: M)

2023.10.14.

10.00 - 12.00

Pápai Református Újtemplom

8500 Pápa, Március 15. tér 15.

„A jó cselekvésben pedig ne fáradjunk el... tegyünk jót mindenkivel,
leginkább pedig azokkal, akik testvéreik a hitben.”
(Galáták, 6: 9-10)

MEGHÍVÓ

A Pápai Református Kollégium Gimnáziuma és a Jókay Család Alapítványa szeretettel hívja volt ösztöndíjasait és a „Refi” alumni közösségét a

JÓKAY ALAPÍTVÁNY 30. ÉVES

FENNÁLLÁSÁNAK HÁLAADÓ

ÜNNEPSÉGÉRE.

Az ünnepségen volt Refisek szólnak fel, egy rövid filmbemutató és áhítat után szeretetvendégség következik.

FERENCZI ALPÁR
IGAZGATÓ

JÓKAY KÁROLY
ALAPÍTÓ

Kernyáné Návai Anita tanárnőre emlékezünk

In Memoriam Návai Anita

Návai Anita egy rendkívül sokoldalú, és mindennek előtt egy őszinte, hiteles nagybetűs TANÁR. Nagyon sokat tett hozzá ahhoz, hogy hogyan képzelem el a Jóistent. Kiskorunktól belénk traktálják ezt a szigorú, mufurc Istent, aki mindig mérges ránk és elérhetetlen. Meg ezt a szigorú, mufurc középiskolai tanárt, aki szintén mérges ránk és elérhetetlen. Anita néni pedig sosem volt az. Szerelmi bánat, iskolai para, mileszekhanagyyleszek, dualizmus: mindenről lehetett vele beszélgetni. Amikor meg szertelenek voltunk (nagy ritkán!), akkor néha, ha szigorú és mérges is volt, inkább kinevetett minket. Vagyis inkább velünk nevetett, mint ahogy azt szerintem a Jóisten is teszi.

Az egyik legélénkebb emlékem vele az, amikor Máraitól olvas fel egy idézetet, amiben arról elmélkedik az író, hogy az emberek azért maradnak műveletlenek, mert az a könnyebb út. Az igazságot elviselni teher. Most pedig sajnós az az igazság, hogy már nincs velünk. És ez egy rendkívüli nagy teher. Azt viszont teljes valómmal hiszem, hogy ahogy a Jóisten sem elérhetetlen, ő sem maradt az. Ha pedig valamit nem egészen jól csinálunk (nagy ritkán!), vele együtt nevet rajtunk.

Palágyi Ákos

(Érettségi éve: 2017, osztály: C)

Az osztály meg a főnök

“Tulajdonképpen ülhetne akár mellettünk is a padban” - alighanem ez volt a legjellemzőbb reakció, mikor véget ért az első osztályfőnöki óra és az új osztálytársakat óvatosan méregetve magunkra maradtunk. Még szinte senki sem ismert senkit. 1995 szeptemberében járunk, tizennégy évesek voltunk (néhányunk karcolgatta már a tizenötöt és ennek akkoriban természetesen hatalmas jelentősége volt), ő egy kerek évtizeddel előttünk, friss diplomával a zsebében és egy óriási, majd’ negyven fős, meglehetősen fegyelmezetlen osztállyal a katedrájával szemben. Nem épp az a helyzet, amivel kezdő tanár szembesülni szeretne.

Megoldotta, még hozzá könnyedén, őszinte, odaforduló és megoldáskereső személyiségéből ösztönösen adódó segítőkészségével és figyelmével. Tudtuk, ha bármi gondunk, bajunk van, mindig bekopoghatunk a tanári szoba ajtaján azzal: “Návai tanárnőt keresem”. Sokunknak nem csak a kötelezőn, de minden elképzelhetőn is bőven túl segített úgy tanulmányi nehézségek, mint kisebb, nagyobb és megoldhatatlannak tűnő személyes problémák leküzdésében. Teltek az évek és miközben fizikai értelemben egyre többen “nőttünk a fejére”, mégis a kedvességével pont a kellő arányban keveredő határozottsága miatt már csak úgy emlegettük magunk között: “a Főnök”. Hivatalos titulusa így fonódott egybe velünk: az osztály, meg a Főnök.

Ahogy bármely rendes emberi kapcsolatot, természetesen ezt a tanár-diák viszonyt sem kerülték el a hullámvölgyek, amin általában ő, néha pedig mi löktük túl a pillanatnyilag beragadni látszó, az érettségi felé döcögő közös szekeret. Fegyelmezettségbeli hiányosságaink egy alkalommal közepesen súlyos konfliktusba torkollottak, Anita pedig büntetődolgozatot jelentett be a következő napra. Más idők jártak, nem szervezhettünk se online felkelést, se iskolai palotaforradalmat – arról nem is beszélve, hogy efféle próbálkozások esetén azonnal a lőtéri kutyához irányított volna minket mindenki.

Elkezdődött hát a kollektív bölcsesség összegereblyézése. A csokival kiengesztelést (nem a véletlen műve, hogy a karikatúra-tablónkon Anita egy láda csokin ül) már az eszkalációs lépcső alsóbb fokain ellőttük, ezért számításba se jöhetett. Viszont mivel mindenki számára egyértelmű volt, hogy a konfliktus forrása a túl sok osztálytermi duma, vettünk végül egy szigszalagot, a következő közös óránk előtt pedig akkurátusan leragasztgattuk egymás száját. Lehajtott fejjel vártunk, nehogy túl hamar kiderüljön a turpisság. Anita megérkezett, láthatóan még mindig feldúltan. Nem is nézett ránk, a túl nagy csend gyanús volt ugyan, de azt hitte, ez csupán egy, az osztály által kellő igyekezettel végrehajtott, de valójában nem őszinte megbánás-színielőadás. Elkezdte az órát, aztán amikor pár végtelenül csendes perc után világossá vált a helyzet, potyogtak a könnyei a nevetéstől. Dolgozatot végül nem írtunk.

Mindig is sokkal közelebb állt szívéhez az irodalom, mint a történelem oktatása – és sokkal jobban passzolt is hozzá. Aztán most, fájdalmasan fiatalon itt hagyott minket magunkra, a kincstár pedig összedőlt. Akárki is volt ő, de fény, de hő volt – mi pedig emlékét megőrizve, plakátmagányban ázva folytatjuk, alvó szegekként a jéghideg homokban.

Égve hagyta a folyosón a villanyt, s az együttlét a múltban folytatódik – most legalábbis, de találkozunk még.

Isten veled, Főnök!

Vajda Péter
(Érettségi éve: 1999, osztály: A)

Híreink

Ferenczi Alpár az új igazgatónk

videó

[Tovább olvasok](#)

Tanévnyitónk

videó

[Tovább olvasok](#)

Búcsu az Ókollégiumtól

videó

[Tovább olvasok](#)

Diákotthon átadása

[Tovább olvasok](#)

[facebook](#)

[weboldal](#)